

Vissen

Tegenwoordig gaan de jongens als ze willen vissen, er met de hengel op uit naar de Soestwetering, het kanaal of de Schipbeek. Om te vissen moet men ook een akte hebben, al willen ze zonder akte ook wel bijten.

Over het vissen een mooi raadsel:

*Van onder de aarde wat doet gij hier,
de heren van boven, die stuurt mij hier,
als ik je eens beet wat zou je dan zeggen,
de heren van boven wouen 't wel hebben.*

(de pier aan de haak)

Wij hadden vroeger heel andere methoden om te vissen, maar wij hebben niettemin menig visje verschalkt. Vroeg in het voorjaar zetten wij de vishoaze in de waterleiding. Die maakten wij zelf van een mand zonder bodem, en hierin staken wij lange garden, zo dicht bij elkaar dat er geen vis tussendoor kon. De garden bonden wij aan het eind bij elkaar. Middenin een paar ijzeren ringen, de grootste vooraan en de kleinere achteraan. Opzij van de vishoaze werd de waterleiding afgedamd, zodat het water door de hoaze liep en de vis er niet langs kon.

Van begin tot midden Maart zwom de vis stroomopwaarts, um kuut te scheeten (kuitschieten) en zo omstreeks 20 Maart en begin April zwommen ze terug en dan stroomafwaarts. Dan zwommen ze gemakkelijk in de hoaze. Als ze in het spitse eind zaten, konden ze niet meer terug en zaten ze gevangen. Op die manier hebben we menig visje in de pan gehad. Die manier van vissen is bij ons misschien al vanaf ongeveer 1800, toen de waterleiding is gegraven.

Als er dan zo omstreeks de middag een zonneflikker was dan trok de vis, enkele keren wel een stuk of vijf snoeken, en een hoogst enkele keer een stekkelboarze (stekelbaars).

In mijn jongensjaren was er veel en veel meer vis dan nu. Er was haast geen sloot om het huis bij ons, of er zat ook wel vis in. In de leide (waterleiding) zaten er ook altijd wat. Als bij zomerdag als de sloten en de waterleiding op de diepste plekken na droog was, dan gingen wij vissen. Gauw de hoazen (kousen) uit en de bokse (broek) opgestroopt en dan modderen tot ze boven kwamen, en in een mand geschept. Dit was wel een van onze jongensvreugden. We vingen niet alleen snoek, maar ook wel van die vette vissen, kwaboale noemden wij die. Als de sloot helemaal droog was, waren er in de modder ook wel eens oale (paling). Ook waren er in die tijd meerpoeten. Die kon je niet eten. Ze leken veel op kwaboale, maar die waren geel gestreept onder de buik.

Grootmoeder vertelde vaak, dat ze als jong meisje vroeger bij Moatman meeding oale vangen in de modder-sloten. Dit deden ze met de oalenscheere, maar die heb ik bij ons nooit gezien. In de twijgwaard, dat vroeger het sumpel was, zat eerder ook veel vis in de sloten, maar daar mocht men niet vissen. We zijn er op een avond naar toe geweest om te stulpen, dit deden wij met een mand zonder bodem.

Vader en Dika van Oom Berend hadden een keer in de middagsloap een dikke snoek gevangen in de sumpelkolk, maar die hele dikke kanjers zijn niet zo lekker.

Als wij uit school kwamen gingen wij ook wel eens vissen. Op een keer zater er wat in Bromhaarskolk. Mijn schoolvriend Anton en ik de kousen uit, en vissen. Mijn zus Marie en Johan van Holterbroek moesten waarschuwen als er gevaar dreigde, maar eensklaps stonden de beide mansleu van de Bromhaar bij ons. We kregen wij un best moal duur de bene, want de beesten moesten ook uit die kolk drinken. Wij waren er niet over te spreken dat Marie en Johan ons niet gewaarschuwd hadden.